Kalanjiyam International Journal of Tamil Studies
களஞ்சியம் - சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
https://ngmtamil.in/
DOI: https://doi.org/10.63300/kijts05sp022026

Interior Life in Sangam Literature: A Multi-faceted Cultural, Sociological, and Psychological Study

Dr. K. Kalimuthu*,
Assistant Professor, Department of Tamil, PERI Arts & Science College, Mannivakkam. Chennai -48
*Correspondence: karuppaiahkali89@gmail.com, Tel: +919629737238

Article Info
Received on 23-Mar-2026, Revised on 27-Mar-2026, Accepted on 27-Mar-2026, Published on 01-April-2026

ABSTRACT

Sangam literature serves as a two-thousand-year-old cultural identity for Tamils and stands as a unique treasure within the ranks of world classical literature. Sangam poets categorized human life into two major divisions—Akam (Interior/Private) and Puram (Exterior/Public)—recording the nuances of interior life through sophisticated literary techniques.

This research paper explores how "Akam" life in Sangam literature is not merely an expression of romantic emotions, but a framework built upon social discipline, land-based lifestyles, and psychological structures. It analyzes how interior life is constructed through the theories of Ainthinai (the five landscapes), Mutharporul (Space and Time), Karupporul (Environment/Attributes), and Uripporul (Human Emotions/Action). Furthermore, it examines how literary devices such as Ullurai Uvamam (Inherent Metaphor) and Iraichi (Implicit Suggestion) are utilized to express emotions. By comparing Sangam Akam poems with modern psychological and sociological theories, this paper establishes their timeless significance.

KEYWORDS: *Sangam Literature, Akapporul, Ainthinai, Uripporul, Ullurai Uvamam, Iraichi, Kalavu, Karpu, Nilam, Psychology, Thinai Theory.*

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

சங்க இலக்கியத்தில் அக வாழ்வு: ஒரு பன்முகப் பண்பாட்டு, சமூகவியல் மற்றும் உளவியல் ஆய்வு

[1]**முனைவர் க.காளிமுத்து,** உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, பெரி கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, மண்ணிவாக்கம், சென்னை - 48

ஆய்வுச் சுருக்கம் (Abstract)

சங்க இலக்கியம் என்பது தமிழரின் இரண்டாயிரம் ஆண்டு காலப் பண்பாட்டு அடையாளமாகவும், உலகச் செவ்வியல் இலக்கிய வரிசையில் தனித்துவமான இடத்தைப் பெற்றுள்ள ஒரு கருவூலமாகவும் திகழ்கிறது. மனித வாழ்வியலை 'அகம்' மற்றும் 'புறம்' என இரு பெரும் பிரிவுகளாகப் பகுத்து, அதில் அக வாழ்வை மிக நுட்பமான இலக்கிய உத்திகளுடன் சங்கப் புலவர்கள் பதிவு செய்துள்ளனர்.[1] இந்த ஆய்வுக்கட்டுரை, சங்க இலக்கியத்தில் அக வாழ்வு என்பது வெறும் காதல் உணர்ச்சிகளின் வெளிப்பாடு மட்டுமல்லாமல், அது ஒரு சமூக ஒழுக்கம், நிலம் சார்ந்த வாழ்வியல் மற்றும் உளவியல் சார்ந்த கட்டமைப்பு என்பதை விரிவாக ஆராய்கிறது. ஐந்திணைக் கோட்பாடுகள், முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் ஆகியவற்றின் வாயிலாக அக வாழ்வு எவ்வாறு கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதையும், உள்ளுறை உவமம் மற்றும் இறைச்சி போன்ற இலக்கிய உத்திகள் உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தும் விதத்தையும் இது பகுப்பாய்வு செய்கிறது.[2] மேலும், நவீன உளவியல் மற்றும் சமூகவியல் கோட்பாடுகளுடன் சங்க அகப் பாடல்களை ஒப்பிட்டு, அவற்றின் காலங்கடந்த முக்கியத்துவத்தை இக்கட்டுரை நிறுவுகிறது.[4]

கலைச்சொற்கள் (Keywords):

சங்க இலக்கியம், அகப்பொருள், ஐந்திணை, உரிப்பொருள், உள்ளுறை உவமம், இறைச்சி, களவு, கற்பு, நிலம், உளவியல், திணைக்கோட்பாடு.

1.0 முன்னுரை

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சங்க இலக்கியம் மிகப் பழமையானதும், பெருமைமிக்கதுமானதாகும். சங்க காலத்து கவிஞர்கள் மனித வாழ்க்கையின் பல்வேறு அம்சங்களை ஆழமாகப் பதிவு செய்துள்ளனர்.[1] கி.மு. 300 முதல் கி.பி. 300 வரையிலான காலப்பகுதியைச் சேர்ந்த இந்த இலக்கியங்கள், தமிழரின் ஆதி வாழ்வியலைப் பிரதிபலிக்கும் மிக உயரிய செவ்வியல் தொகுப்பாகக் கருதப்படுகின்றன.[5] "சங்கம்" என்ற சொல் புலவர்களின் அவையைக் குறிக்கும்; மதுரையில் பாண்டிய மன்னர்களின் ஆதரவுடன் இயங்கிய புலவர்கள் கூடி ஆய்ந்து செப்பனிட்ட பாடல்களின் தொகுப்பே சங்க இலக்கியம் எனப்படுகிறது.[5]

சங்க இலக்கியத்தில் மனித வாழ்க்கை "அகம்" மற்றும் "புறம்" என இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.[1] அவற்றில் "அகம்" என்பது மனிதனின் உள்ளார்ந்த உணர்ச்சிகளையும் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையையும் குறிக்கும். குறிப்பாக காதல் உணர்வுகள், மனநிலைகள், நம்பிக்கைகள், காத்திருப்பு, பிரிவு போன்ற உளவியல் அம்சங்கள் அக இலக்கியத்தில் மிக நுட்பமாகச் சித்தரிக்கப்படுகின்றன.[1] அகப்பொருள் கவிதைகள் வெளிப்படையாகப் பேசாமல், குறியீடுகள், உவமைகள் மற்றும் இயற்கைச் சித்திரங்கள் மூலம் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துகின்றன.[1] இந்த அகப்பண்பாடு என்பது தனிமனிதத்

தன்னாட்சியை விட சமூக விழுமியங்களுக்கும், அறத்திற்கும் உட்பட்ட ஒரு நெறியாகவே போற்றப்பட்டது.[9]

2.0 அகப்பொருள் இலக்கணக் கோட்பாடு: ஒரு தத்துவப் பின்னணி

சங்கப் பாடல்கள் அனைத்தும் ஒரு திட்டவட்டமான இலக்கணக் கட்டமைப்பிற்கு உட்பட்டவை. அக இலக்கியம் என்பது தனிப்பட்ட மனிதர்களின் பெயர்களையோ, குறிப்பிட்ட இடங்களையோ சுட்டாமல், உலகளாவிய மனித அனுபவமாக அன்பைப் பதிவு செய்கிறது.[9] காதலை ஒரு சமூகப் பொறுப்பாகவும், அறம் சார்ந்த செயலாகவும் சங்க இலக்கியம் முன்வைக்கிறது.[9] அகப்பொருள் இலக்கணத்தை விளக்கும் முதன்மை நூலான தொல்காப்பியம், இதனை ஏழு திணைகளாகப் பிரிக்கிறது. இதில் கைக்கிளை (ஒருதலைக் காதல்), பெருந்திணை (பொருந்தாக் காமம்) ஆகியவற்றைத் தவிர்த்து, அன்பின் ஐந்திணை எனப்படும் ஐந்து நிலப் பாகுபாடுகள் அக வாழ்வின் மையமாகத் திகழ்கின்றன.[11]

2.1 அக வாழ்வின் மூன்று அடிப்படைகள்

அகப்பாடல்கள் மூன்று முக்கியப் பொருள்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயற்றப்படுகின்றன. அவை முதற்பொருள், கருப்பொருள் மற்றும் உரிப்பொருள் ஆகும்.[11] இதனைத் தொல்காப்பியர் பின்வருமாறு வரையறுக்கிறார்: 'முதல் கரு உரிப்பொருள் என்ற மூன்றே நுவலும் காலை முறை சிறந்தனவே பாடலுள் பயின்றவை நாடும் காலை'.[13]

1. **முதற்பொருள்:** இது நிலத்தையும் காலத்தையும் குறிக்கும். நிலம் என்பது காடு, மலை போன்ற இயற்கை அமைப்புகளையும், காலம் என்பது பெரும்பொழுது (ஆண்டுப் பகுப்பு) மற்றும் சிறுபொழுது (நாள் பகுப்பு) ஆகியவற்றையும் குறிக்கிறது.[12]

2. **கருப்பொருள்:** ஒரு குறிப்பிட்ட நிலத்திற்குரிய தெய்வம், மக்கள், உணவு, விலங்கு, பூ, பறவை மற்றும் தொழில் போன்றவை கருப்பொருள்கள் எனப்படும்.[2] இவை அந்த நிலத்தின் வாழ்வியல் சூழலை உருவாக்குவதோடு, கவிதைக்குரிய குறியீடுகளாகவும் செயல்படுகின்றன.

3. **உரிப்பொருள்:** இது மனிதனின் உணர்ச்சிகளையும் ஒழுக்கங்களையும் குறிக்கும். அக வாழ்வின் ஆன்மாவாக உரிப்பொருள் திகழ்கிறது. புணர்தல், பிரிதல், இருத்தல், இரங்கல் மற்றும் ஊடல் ஆகியவை அந்தந்த நிலத்திற்குரிய உரிப்பொருள்களாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன.[15]

3.0 ஐந்திணைகளும் நிலம் சார்ந்த வாழ்வியலும்

சங்கக் கவிஞர்கள் இயற்கையையும் மனித உணர்ச்சிகளையும் இணைத்து எழுதியுள்ளனர்.[1] ஒவ்வொரு திணைக்கும் தனித்துவமான இயற்கை அமைப்பு உள்ளது. மலை, காடு, வயல், கடற்கரை, பாலைவனம் போன்ற இயற்கை நிலப்பரப்புகள் காதல் வாழ்க்கையின் வெவ்வேறு நிலைகளைப் பிரதிபலிக்கின்றன.[1] இதன் மூலம் மனிதனும் இயற்கையும் ஒன்றோடொன்று இணைந்திருப்பதைச் சங்க இலக்கியம் வெளிப்படுத்துகிறது.[1]

3.1 குறிஞ்சித் திணை: கூடலும் புணர்தலும்

குறிஞ்சி என்பது மலையும் மலை சார்ந்த நிலத்தையும் குறிக்கிறது.[17] காதலர்கள் இருவரும் இரகசியமாகச் சந்திக்கும் நிலையை இது குறிக்கிறது.[1] மலைப் பகுதியின் குளிர்ச்சியும், இரவு நேரத்தின் அமைதியும் காதலர்களின் முதல் சந்திப்பிற்கும் கூடலுக்கும் பொருத்தமான சூழலை வழங்குகின்றன.[8]

முதற்பொருள் / கருப்பொருள்	விளக்கம்
நிலம்	மலையும் மலை சார்ந்த இடமும் [17]
உரிப்பொருள்	புணர்தலும் புணர்தல் நிமித்தமும் [12]
சிறுபொழுது	யாமம் (நடு இரவு) [12]
பெரும்பொழுது	கூதிர், முன்பனி [14]
மக்கள்	குறவன், குறித்தி, வெற்பன் [12]
விலங்கு / பறவை	புலி, யானை, கரடி, சிங்கம் / கிளி, மயில் [8]
பூ / மரம்	குறிஞ்சி, காந்தள் / அகில், வேங்கை [8]

குறிஞ்சித் திணையில் தலைவனும் தலைவியும் சந்திக்கும் போது ஏற்படும் உணர்ச்சிகள் இயற்கையின் பிரம்மாண்டத்துடன் இணைத்துச் சொல்லப்படுகின்றன. குறிஞ்சிப் பூ பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை பூப்பது போல, தலைவியின் முதிர்ச்சியும் தலைவனின் வருகையும் ஒரு அரிய நிகழ்வாகக் கருதப்படுகிறது.[8]

3.2 முல்லைத் திணை: காத்திருத்தலும் பொறுமையும்

முல்லை என்பது காடு மற்றும் மேய்ச்சல் நிலத்தைக் குறிக்கும்.[1] காதலன் வினை (பொருள் ஈட்டவோ அல்லது போருக்கோ) நிமித்தம் வெளியே சென்றுவிட்டுத் திரும்ப வருவதற்காகக் காதலி காத்திருக்கும் நிலை இதில் காணப்படுகிறது.[1] இது மனைவியின் பொறுமையையும் கற்பு நெறியையும் பறைசாற்றுகிறது.[15]

முதற்பொருள் / கருப்பொருள்	விளக்கம்
நிலம்	காடும் காடு சார்ந்த இடமும் [17]
உரிப்பொருள்	இருத்தலும் இருத்தல் நிமித்தமும் [12]
சிறுபொழுது	மாலை [12]
பெரும்பொழுது	கார் காலம் (மழைக்காலம்) [14]
மக்கள்	ஆயர், ஆய்ச்சியர் [11]
உணவு	வரகு, சாமை [11]
பூ / மரம்	முல்லை, தோன்றி / கொன்றை, காயா [12]

கார் காலத்தின் வருகை தலைவனின் வருகையை நினைவுறுத்துகிறது. மழைத்துளிகள் விழும் மாலையில், பசுக்கள் கன்றுகளை நினைத்துக் கதறுவது தலைவியின் பிரிதுயரை அதிகப்படுத்துகிறது.[11]

3.3 மருதத் திணை: ஊடலும் பிணக்கும்

மருதம் விவசாய நிலங்களைச் சுட்டுகிறது.[1] இதில் கணவன்-மனைவி இடையிலான சண்டைகள், மனக்கசப்புகள் வெளிப்படுகின்றன.[1] தலைவன் பரத்தையரிடம் சென்று திரும்புவதால் ஏற்படும் சிறு கோபமே ‘ஊடல்’ எனப்படுகிறது.[15] இந்த ஊடல் வாழ்வின் சுவையை அதிகப்படுத்துவதாகக் கருதப்படுகிறது.[15]

முதற்பொருள் / கருப்பொருள்	விளக்கம்
நிலம்	வயலும் வயல் சார்ந்த இடமும் [17]
உரிப்பொருள்	ஊடலும் ஊடல் நிமித்தமும் [12]
சிறுபொழுது	வைகறை (விடியல்) [12]
பெரும்பொழுது	ஆறு பெரும்பொழுதுகளும் [14]
மக்கள்	உழவர், உழத்தியர், ஊரன் [12]
விலங்கு / பறவை	எருமை, நீர்நாய் / நாரை, அன்றில் [8]
பூ / மரம்	தாமரை, கழுநீர் / மருதம், காஞ்சி [8]

மருத நிலத்துப் பாடல்களில் தலைவியின் ஊடலும், அதனைத் தலைவன் பணிந்து தீர்க்கும் முறைகளும் சமூக உறவுகளின் நுணுக்கங்களைக் காட்டுகின்றன. ஒரு பசு தன் கன்றைத் தேடிச் செல்வது போலத் தலைவன் தன் மகனை முன்னிறுத்தித் தலைவியின் கோபத்தைத் தணிப்பதைக் கலித்தொகை விளக்குகிறது.[21]

3.4 நெய்தல்த் திணை: இரங்கலும் கவலையும்

நெய்தல் கடற்கரைப் பகுதியைக் குறிக்கும்.[1] பிரிவு துயரம், காதலன் தூரம் செல்லுதல் போன்ற உணர்வுகள் இதில் வெளிப்படுகின்றன.[1] கடலுக்கு மீன் பிடிக்கச் சென்ற தலைவன் வராதபோது தலைவிக்கு ஏற்படும் ஏக்கம் 'இரங்கல்' எனப்படும்.[3]

முதற்பொருள் / கருப்பொருள்	விளக்கம்
நிலம்	கடலும் கடல் சார்ந்த இடமும் [17]
உரிப்பொருள்	இரங்கலும் இரங்கல் நிமித்தமும் [12]
சிறுபொழுது	ஏற்பாடு (பிற்பகல்) [12]
பெரும்பொழுது	ஆறு பெரும்பொழுதுகளும் [14]
மக்கள்	பரதவர், நுளைச்சியர் [22]
தொழில்	மீன் பிடித்தல், உப்பு விளைவித்தல் [3]
பூ / மரம்	தாழை, நெய்தல் / கண்டல், புன்னை [12]

நெய்தல் திணையில் அலைகளின் ஓசை தலைவியின் இதயத் துடிப்போடு ஒப்பிடப்படுகிறது. கடலோரக் காற்றின் குளிரும், அலைகளின் ஓயாத சத்தமும் பிரிவின் வலியை அதிகப்படுத்துகின்றன.[3]

3.5 பாலைத் திணை: பிரிதலும் வாடுதலும்

பாலை வறண்ட நிலத்தைச் சுட்டுகிறது.[1] உண்மையில் பாலைக்கெனத் தனி நிலம் கிடையாது; குறிஞ்சியும் முல்லையும் வெயிலின் கொடுமையால் திரிந்து பாலைத் தன்மையை அடைகின்றன.[24] தலைவன் பொருள் தேடி நீண்ட தூரம் பிரிந்து செல்வதை இது குறிக்கிறது.[15]

முதற்பொருள் / கருப்பொருள்	விளக்கம்
நிலம்	மணலும் மணல் சார்ந்த நிலம் (திரிந்த நிலம்) [17]

உரிப்பொருள்	பிரிதலும் பிரிதல் நிமித்தமும் [12]
சிறுபொழுது	நண்பகல் [14]
பெரும்பொழுது	இளவேனில், முதுவேனில், பின்பனி [14]
மக்கள்	எயினர், எயிற்றியர் [26]
விலங்கு / பறவை	செந்நாய், வலியிழந்த யானை / பருந்து, எருவை [25]

பாலை நிலத்தின் கடும் வெப்பம் தலைவியின் பிரிவின் வெம்மையைப் பிரதிபலிக்கிறது. தலைவன் செல்லும் வழியின் இன்னல்களை நினைத்துத் தலைவி வாடுவதும், தலைவன் அவளைப் பிரிய அஞ்சுவதும் பாலையின் சிறப்பம்சங்களாகும்.[25]

4.0 அக இலக்கியத்தின் நுட்பமான உத்திகள்: உள்ளுறை மற்றும் இறைச்சி

சங்க இலக்கியத்தின் மிக முக்கியமான தனிச்சிறப்பு, அது உணர்ச்சிகளை நேரடியாக வெளிப்படுத்தாமல், மறைமுகமாக எடுத்துரைப்பதிலேயே உள்ளது.[1] இதற்காகப் புலவர்கள் 'குறிப்புப் பொருள் உத்திகளை' (Uroobam) பயன்படுத்துகின்றனர்.[2]

4.1 உள்ளுறை உவமம் (Ullurai Uvamai)

வெளிப்படையாகத் தெரியும் ஒரு இயற்கைச் சித்திரத்தோடு வேறொரு உட்பொருள் புலப்படுமாறு அமைப்பது உள்ளுறை உத்தியாகும்.[2] இதில் தெய்வம் தவிர்ந்த ஏனைய நிலப்பகுதிகளுக்குரிய கருப்பொருள்கள் உவமையாகக் காட்டப்படும்.[27]

- **செயல்பாடு:** ஒரு பாடலில் யானை தன் கன்று கலக்கிய நீரைத் தான் பருகாமல் தன் பெண்யானைக்கு ஊட்டுவதாகச் சொல்லப்பட்டால், அது தலைவன் தலைவி மீது கொண்டுள்ள பெரும் அன்பைக் குறிக்கும் உள்ளுறைப் பொருளாகும்.[27]

- **விதிமுறை:** உள்ளுறை உவமத்தில் உவமிக்கப்படும் பொருள் வெளிப்படையாக இருக்காது; வாசகனே அதனை உய்த்துணர வேண்டும்.[2]

4.2 இறைச்சி (Iraichi)

கூறவந்த பொருள் வெளிப்படாது மறைவாக இருக்க, அதை உணர்த்த வேறொரு பொருள் (கருப்பொருள்) வெளிப்படையாக நிற்குமாறு அமைக்கும் உத்தி இறைச்சி எனப்படும்.[2] இது உரிப்பொருளுக்குப் புறத்தே நின்று குறிப்புப் பொருளைத் தருவது.[2]

- **தன்மை:** உயிரினங்களின் காதல் செயல்களைக் கூறி, அதன் மூலம் மனித உணர்வுகளை மேன்மையுறச் செய்வதே இதன் நோக்கம்.[2] தொல்காப்பியம் இதனை 'இறைச்சி தானே உரி புறத்ததுவே' என்று வரையறுக்கிறது.[27]

- **பயன்பாடு:** தலைவன் வரும் வழியில் உள்ள இன்னல்களைத் தோழியிடம் கூறி வருந்தத் தலைவி இறைச்சிப் பொருளைப் பயன்படுத்துவாள்.[27] இது பெரும்பாலும் ஒரு செயலை வற்புறுத்தும் குறிப்பைக் கொண்டிருக்கும்.[27]

5.0 அக வாழ்வில் கதாபாத்திரங்களின் சமூகப் பங்களிப்பு

அக இலக்கியத்தில் இடம்பெறும் கதாபாத்திரங்கள் மிகவும் முக்கியமானவை. தலைவன், தலைவி ஆகியோர் காதல் வாழ்க்கையின் மையமாக இருந்தாலும், தோழி, செவிலி, குடும்பத்தினர் போன்றோர் கதையின் முன்னேற்றத்தில் துணைபுரிகின்றனர்.[1]

5.1 தலைவன் மற்றும் தலைவி

தலைவன் அஞ்சாமை, அறிவு, ஊக்கம் கொண்டவனாகவும், தலைவி அன்பு, நாணம் மற்றும் கற்பு நெறி கொண்டவளாகவும் சித்தரிக்கப்படுகின்றனர்.[1] இவர்கள் தனிப்பட்ட நபர்களாக அன்றி, ஒட்டுமொத்த மனித குலத்தின் பிரதிநிதிகளாகவே பாடப்படுகின்றனர்.[9] சங்க காலத்து காதல் மிகவும் நாகரிகமானதும் ஒழுக்கநெறி மிக்கதுமானதாகும்.[1]

5.2 தோழியின் முக்கியத்துவம்

தோழி, காதலர்களுக்கு இடையே செய்திகளைப் பரிமாறும் முக்கியமான பாலமாக விளங்குகின்றாள்.[1] குறிப்பாகத் தலைவி தன் காதலைத் தாயிடம் சொல்ல முடியாமல் தவிக்கும்போது, அதனை ‘அறத்தொடு நிற்றல்’ எனும் உத்தியின் மூலம் முறையாகச் சமூகத்திற்குத் தெரிவிப்பது தோழியின் பணியாகும்.[29] தோழியின் உரையாடல்கள் பெரும்பாலும் மறைமுகமான அறிவுரைகளையும், வற்புறுத்தல்களையும் கொண்டிருக்கும்.[27]

5.3 செவிலி மற்றும் நற்றாய்

தலைவியை வளர்க்கும் செவிலித் தாய், தலைவியின் மாற்றங்களை உணர்ந்து உண்மையை அறிய முற்படுபவள்.[5] தலைவி தலைவனுடன் உடன்போக்கு (வீட்டை விட்டு வெளியேறுதல்) சென்றபின், அவளது நலனை எண்ணி வருந்துவதும், அவளது இளமைக்கால நினைவுகளைப் பகிர்வதும் இவர்களின் பங்களிப்பாகும்.[25]

6.0 அக வாழ்வில் ஒழுக்க நெறிகள்: களவு மற்றும் கற்பு

சங்க இலக்கியத்தில் காதல் இருந்தாலும் அது ஒழுக்க நெறிகளுக்குள் அமைந்துள்ளது. களவு (திருமணத்திற்கு முன் காதல்) மற்றும் கற்பு (திருமணத்திற்கு பின் வாழ்வு) ஆகிய இரு நிலைகளும் நெறிப்படுத்தப்பட்ட முறையில் விளக்கப்படுகின்றன.[1]

6.1 களவு ஒழுக்கம் (Kalavu)

திருமணத்திற்கு முந்தைய காதல் ‘களவு’ எனப்படுகிறது. இது இயற்கைப் புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு போன்ற நிலைகளைக் கடந்து சமூக அங்கீகாரத்தை நோக்கி நகர்கிறது.[1] களவு என்பது மறைவானது என்றாலும், அதில் ஒரு கட்டுப்பாடு இருந்தது. தலைவன் தலைவியை விரைவில் மணக்க வேண்டும் என்பதே தோழியின் வற்புறுத்தலாக இருக்கும்.[2]

6.2 கற்பு ஒழுக்கம் (Karpu)

திருமணத்திற்குப் பிந்தைய வாழ்க்கை ‘கற்பு’ எனப்படுகிறது. மனைவியின் கற்புத்திறம் என்பது ஒரு குடும்பத்தின் பெரும் பேறாகக் கருதப்பட்டது.[15] “பெண்கள் தன் கணவனையே தெய்வமாகக் கருத வேண்டும்” என்ற உயரிய சிந்தனை சங்க இலக்கியத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.[28] கணவனைப் பிரிந்திருக்கும் காலத்தில் தலைவி அணிகலன்களைத் துறந்து, கூந்தலை முறையாக முடிக்காமல் தவக்கோலத்தில் காத்திருப்பது அவளது கற்பின் வலிமையைக் காட்டுகிறது.[23]

7.0 அகப் பாடல்களின் இலக்கிய அழகு: ஒரு பகுப்பாய்வு

அகக் கவிதைகள் மிகச் சுருக்கமாக இருந்தாலும் ஆழமான பொருளைக் கொண்டவை. சில வரிகளில் பெரும் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் திறமை சங்கக் கவிஞர்களுக்கு இருந்தது.[1] உவமை, உருவகம், குறியீடு போன்ற இலக்கிய உத்திகள் அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.[1]

7.1 'செம்புலப் பெயல் நீர் போல' – ஒரு விரிவான பார்வை

சங்க இலக்கியத்தின் சிகரமாகக் கருதப்படும் குறுந்தொகைப் பாடல் 40, அக வாழ்வின் மேன்மையை விளக்குகிறது.[31]

பாடல் வரிகள்:

சங்க இலக்கியத்தில் இவர் எழுதியதாக இந்த ஒருபாடல் மட்டுமே காணப்படுகிறது:

"யாயும் ஞாயும் யாராகியரோ? எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறைக் கேளிர்? யானும் நீயும் எவ்வழி அறிதும்? செம்புலப் பெயல் நீர் போல அன்புடை நெஞ்சம் தாம் கலந்தனவே." [31]

பொருளுரை: என்னுடைய தாயும் உன்னுடைய தாயும், ஒருவருக்கொருவர் எத்தகைய உறவினர்? என்னுடைய தந்தையும், உன்னுடைய தந்தையும் எந்த முறையில் உறவினர்? நானும் நீயும் ஒருவரையொருவர் எவ்வாறு முன்பு அறிந்தோம்? ஆனால் செம்மண் நிலத்தில் பெய்த மழைநீர் அம்மண்ணோடு கலந்து அதன் தன்மையை அடைவதைப்போல, அன்புடைய நம் நெஞ்சங்கள் தாமாகவே ஒன்றுபட்டன.[31]

இலக்கிய ஆய்வு: இப்பாடலில் தலைவன் தலைவியின் அச்சத்தைப் போக்கி அவளுக்கு நம்பிக்கை அளிக்கிறான். "யாய், ஞாய், தாய்" ஆகிய சொற்கள் முறையே "என் தாய், உன் தாய், அவர் தாய்" என்பதைக் குறிக்கின்றன.[31] செம்மண் நிலத்தில் விழும் மழைநீர், தான் விழும்போது எவ்வித நிறமும் சுவையும் அற்றதாக இருந்தாலும், நிலத்துடன் கலந்தவுடன் அந்த நிலத்தின் நிறத்தையும் குணத்தையும் பெறுகிறது.[33] அதுபோல, முன்னறிமுகம் இல்லாத காதலர்கள் காதலால் இணைந்து, ஒருமித்த உணர்வுள்ளவர்களாக மாறிவிட்டனர் என்பதை இந்த உவமை உணர்த்துகிறது.[31] இது தமிழரின் 'இயற்கையுடன் இணைந்த வாழ்வியலை' வெளிப்படுத்துகிறது.[34]

8.0 அக வாழ்வின் சமூகவியல் பிரதிபலிப்பு

அக இலக்கியம் தனிப்பட்ட உணர்வுகளை மட்டுமல்லாமல் அந்தக் காலத்துச் சமூக வாழ்க்கையையும் பிரதிபலிக்கிறது.[1] பெண்களின் நிலை, குடும்ப உறவுகள், காதல் முறைகள் போன்றவை இதில் வெளிப்படுகின்றன.[1]

- **பெண்களின் பங்கு:** அக இலக்கியத்தில் பெண்களின் உணர்வுகள் மிக முக்கியமாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. காதலியின் மனநிலை, காத்திருப்பு, கவலை போன்றவை நுணுக்கமாக விவரிக்கப்படுகின்றன.[1] பெண்கள் ஆண்களுக்கு இணையாக உழைத்ததையும், குடும்பத்தைப் பேணியதையும் சங்கப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன.[5]

- **மனிதநேயம்:** "யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்" என்ற உயரிய சிந்தனை சங்க இலக்கியத்தின் அடிப்படை அறமாகும்.[10] பிறருக்கு ஏற்படும் துன்பத்தைக் கண்டால் வருந்துவதும், அதனைத் தீர்க்க முயல்வதும் பழந்தமிழ்ச் சமூகத்தின் சிறந்த பண்பாக விளங்கியது.[35]

- **சமூக நீதி:** இல்லோருக்கு இல்லை என்று சொல்லாத வன்நெஞ்சம் படைத்தவர்களைச் சமூகம் வெறுத்தது.[35] ஈகை, விருந்தோம்பல் ஆகியவை அக வாழ்வின் ஒரு அங்கமாகவே கருதப்பட்டன.[10]

9.0 அக வாழ்வு குறித்த உளவியல் பார்வைகள்

சங்க அகப்பாடல்கள் அனைத்தும் உளவியல் கூறுகளைத் தாங்கிநிற்கும் உணர்ச்சிக் குவியல்களாக உள்ளன.[36] பகுப்புமுறை உளவியலின் (Psychoanalysis) தந்தை சிக்மண்ட் ஃபிராய்ட் முன்வைத்த பல கருத்துக்கள் சங்கப் பாடல்களில் அன்றே காணப்படுகின்றன.[36]

- **மனவியல் கோட்பாடுகள்:** ஐந்திணைக் கோட்பாடு என்பது மனித மனதின் கட்டமைப்பைப் பிரதிபலிக்கும் ஒரு சட்டகமாகும்.[4] காதலில் ஏற்படும் பிரிவாற்றாமை (Separation Anxiety) மற்றும் பிணைப்பு (Attachment Theory) போன்றவை சங்கப் பாடல்களில் நுணுக்கமாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.[4]

- **சூழலியல் உளவியல் (Ecopsychology):** இயற்கை எவ்வாறு மனித மனநிலையின் அடையாளமாகச் செயல்படுகிறது என்பதை அக இலக்கியம் காட்டுகிறது.[4] நிலப்பரப்பே உணர்ச்சிகளின் களமாக (Emotional Threshold) மாறுகிறது.[3]

- **மனநிறைவு:** சமூகத்தொடர்பும், அன்பும் இருந்தால் மட்டுமே ஒருவனுக்கு மனநிறைவு (Satisfaction) கிட்டும் என்பதை அகப்பாடல்கள் வலியுறுத்துகின்றன.[36]

10.0 இன்றைய காலத்திற்கான முக்கியத்துவம்

இன்றைய நவீன காலத்திலும் சங்க இலக்கியத்தின் அக வாழ்வு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். மனித உணர்வுகள் எப்போதும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதால், சங்கக் கவிதைகள் இன்றும் பொருந்தக்கூடியவையாக உள்ளன.[1]

- **மதிப்புகள்:** காதல், பொறுமை, நம்பிக்கை போன்ற மனித மதிப்புகளை இது கற்றுத்தருகிறது.[1] காதலை ஒரு உயர்ந்த உணர்வாகக் கருதி, அதனை ஒழுக்க நெறிகளுடன் அணுக வேண்டியதன் அவசியத்தை இது உணர்த்துகிறது.[1]

- **பண்பாட்டு அடையாளம்:** சங்க இலக்கியம் தமிழரின் பழமையான நாகரிகத்தையும் அவர்களின் வாழ்க்கை முறையையும் வெளிப்படுத்தும் சிறப்புமிக்க இலக்கியமாகும்.[1] இது தமிழர் பண்பாட்டின் உயர்வையும் மனிதநேயத்தையும் வெளிப்படுத்தும் ஒரு முக்கியமான இலக்கிய பாரம்பரியமாகத் திகழ்கிறது.[1]

- **சமகாலப் பயன்பாடு:** இன்றைய சிக்கலான மனித உறவுகளைப் புரிந்துகொள்ளவும், உணர்ச்சிகளைக் கையாளவும் சங்க அக இலக்கியம் காட்டும் வழிகள் இன்றும் பொருத்தமானவை.[4]

11.0 தொகுப்புரை

சங்க இலக்கியத்தில் அக வாழ்வு என்பது வெறும் சொற்களால் ஆன கவிதை அல்ல; அது ஒரு பண்பாட்டு வாழ்வியல் முறை. மனித உள்ளத்தின் ஆழமான உணர்ச்சிகளை இயற்கைச் சூழலுடன் பிணைத்து, அவற்றை அறம் சார்ந்த ஒழுக்கங்களாக மாற்றிய பெருமை சங்கப் புலவர்களுக்கு உண்டு.[1] குறிஞ்சி முதல் பாலை வரை ஒவ்வொரு திணையும் மனித வாழ்வின் வெவ்வேறு நிலைகளை அழகியலுடன் சித்தரிக்கின்றன.[8] உள்ளுறை மற்றும் இறைச்சி போன்ற உத்திகள் தமிழரின் அறிவார்ந்த கவிதை நுட்பத்திற்குச் சான்றுகளாக உள்ளன.[2] அக இலக்கியம் பெண்களின் உணர்வுகளுக்கு அளித்த முக்கியத்துவம், சமூக உறவுகளின் நெருக்கம் மற்றும் ஒழுக்க நெறிகள் ஆகியவை பழந்தமிழ்ச் சமூகத்தின் உயர்ந்த நாகரிகத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன.[1] முடிவாக, சங்க இலக்கியத்தில் அக வாழ்வு மனித உள்ளத்தின் ஆழமான உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் ஒரு சிறந்த கலை வடிவமாகும், இது காலத்தைக் கடந்து இன்றும் தமிழரின் வாழ்வியலில் நீங்கா இடம் பெற்றுள்ளது.[1]

துணைநூற்பட்டியல் (MLA Style References)

[1.] அருணா தேவி, பி. “Landscape in Sangam Literature.” *Tamil Literature Online*, 2018. [4]

[2.] இராஜகோபால், கோவிந்தசுவாமி. *Mind and Conduct: Behavioural Psychology in the Sangam Poetry*. E-book Edition, 2015. [4]

[3.] சிவத்தம்பி, கா. *தமிழில் இலக்கிய வரலாறு*. நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், 1988. [37]

[4.] சுவலபில், கமில். *The Smile of Murugan: On Tamil Literature of South India*. Brill, 1973. [4]

[5.] செல்வம், ச. “சங்க இலக்கியத்தில் அறம்.” *களஞ்சியம்*, தொகுதி. 1, எண். 2, 2024, பக்கங்கள். 10-15. [37]

[6.] தினமணி. “இலக்கிய உத்திகள்: உள்ளுறை உவமை மற்றும் இறைச்சி.” *தமிழ்மணி*, 27 டிசம்பர் 2009. [2]

[7.] தொல்காப்பியம். *பொருளதிகாரம்*. தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், 1885. [4]

[8.] நாகம்மாள், கே. மற்றும் சுமதி, என். “Depiction of Intrinsic Values in Agam Poetry in Tamil Classical Literature.” *International Journal of Research and Analytical Reviews*, 2023. [28]

[9.] ராமானுஜன், ஏ. கே. *The Interior Landscape: Classical Tamil Love Poems*. University of California Press, 1979. [4]

[10.] ஹார்ட், ஜார்ஜ் எல். *Poems of Love and War: From the Eight Anthologies and the Ten Long Poems of Classical Tamil*. Columbia University Press, 1985. [4]